

Starea agriculturii în condiții de criză

Pentru **Administrația Națională a Îmbunătățirilor Funciare RA** a mai trecut un an, mai greu decât ceilalți, un an de criză financiară declarată, ale cărei efecte se văd la tot pasul. Dacă în Statele Unite ale Americii și Germania se vorbește deja de prime semne de ieșire din criză, la noi încă se băjbăie, încă se „lucrează” la identificarea soluțiilor salvatoare.

Analiștii avertizează că **România va fi afectată de criza financiară până în prima parte a anului 2011**, deci suntem încă departe de sfârșitul valcarului: „Cred că, în anii următori, România se va confrunta cu o criză economică vizibilă, care se va prelungi până în prima parte a anului 2011. Din cele trei variante care ar putea afecta piața mondială și, deci, și România – **redresare rapidă, recesiune extinsă sau depresie**, cred că vom avea de-a face cu o combinație între ultimele două”, a arătat **Dragoș Cabat**, managing partner la **Financial View**, la **Forumul Bancar Român**, organizat la București.

Spectrul falimentului

În ceea ce privește efectele crizei financiare mondiale asupra agriculturii din țara noastră, directorul **Federației Naționale a Producătorilor Agricoli din România (FNPAR)**, **Dan Botănoiu**, susține că aproape 15% dintre producătorii agricoli din România vor da (sau au dat deja) faliment în 2009, pentru că nu vor putea rezista pe piață. Și, totuși, unii producători agricoli nu stau cu mâinile în sân: **a fost inițiat un proiect de lege prin care se vrea stimularea producției și a valorificării legumelor și fructelor în România**, iar

dacă proiectul va trece de Parlament și va deveni lege, **producătorii agricoli vor fi sprijiniți financiar de statul român pentru construirea unor depozite de mare capacitate pentru stocarea legumelor și a fructelor.**

Soluțiile posibile

Pe de altă parte, apar și așa-zise „soluții salvatoare”, despre care însă nutriționiștii sunt de părere că sunt *salvatoare* numai pentru oamenii de afaceri și interesele financiare din „subsidiar”. Astfel, până nu demult, doar unii savanți americani din domeniul biotehnologiei prezentau **organismele modificate genetic (OMG)** drept „singura soluție ecologică și profitabilă pentru criza globală de alimente”. Controversatul punct de vedere al savanților americani și-a găsit un susținător entuziast în persoana **premierului britanic Gordon Brown**. Acesta a trimis

o scrisoare **omologului său japonez, Yukio Hatoyama** – președintele grupului celor mai bogate țări industrializate, secretarului general al ONU, **Ban Ki-moon**, reprezentanților FMI și ai Băncii Mondiale, prin care le propunea acestora **un plan internațional pentru rezolvarea crizei, care să includă și reconsiderarea cultivării de OMG**. În nota de fundamentare, înaltul oficial britanic punea creșterea numărului celor care nu-și pot asigura hrana zilnică pe seama reducerii sistematice a suprafețelor de teren cultivate cu grâu și porumb, în detrimentul celor destinate plantelor folosite la obținerea biocombustibililor. Concluzia lui Brown este că singura soluție viabilă pentru combaterea foametei, la nivel global, este reconsiderarea culturilor transgenice, prin dezvoltarea unor varietăți de cereale care să reziste la secetă.

OMG – o parte a vieții noastre

În condițiile în care mai bine de jumătate din produsele agricole importate de europeni din America sunt modificate genetic, singurii specialiști intens mediatizați din domeniul alimentar susțin că **este inutil ca populația să se mai gândească dacă OMG sunt bune sau nu, deoarece acestea fac deja parte din viața noastră.**

Criza financiară afectează și domeniul îmbunătățirilor funciare, mai ales irigațiile, atât de necesare în zonele în care a apărut procesul de deșertificare. **Fermierii spun că, fără irigații, nu va mai exista agricultură în România – o țară care are cca 9 milioane de hectare de teren arabil și care ar putea să hrănească 80 milioane de oameni.** Aceiași fermierii așteaptă de la Guvern **o strategie pentru refacerea sistemului de irigații**, pentru că agricultura nu se poate face fără apă.

Încercând să încheiem într-un ton optimist acest „tur de forță”, în care am vorbit despre criza mondială și despre ce mai mâncăm în ziua de azi – de cele mai multe ori, fără să știm – să sperăm că **2010 va fi anul soluțiilor concrete și salvatoare** care să „îndulcească” această **criză românească** și care să ne ajute să ducem o viață decentă, demnă de evul cu care (și în care) suntem contemporani.

Ing. Emilian MIREA